

HET LEVEN
van een
Loser
VOLTREFFER

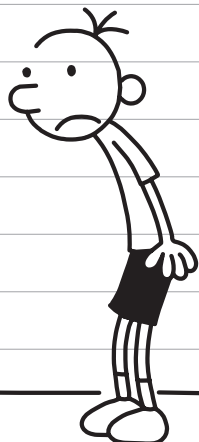
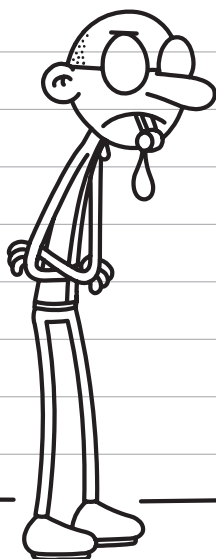
MEER DAN
250 MILJOEN
BOEKEN VERKOCHT

Jeff Kinney

HET LEVEN
van een
LOSER
VOLTREFFER

door Jeff Kinney

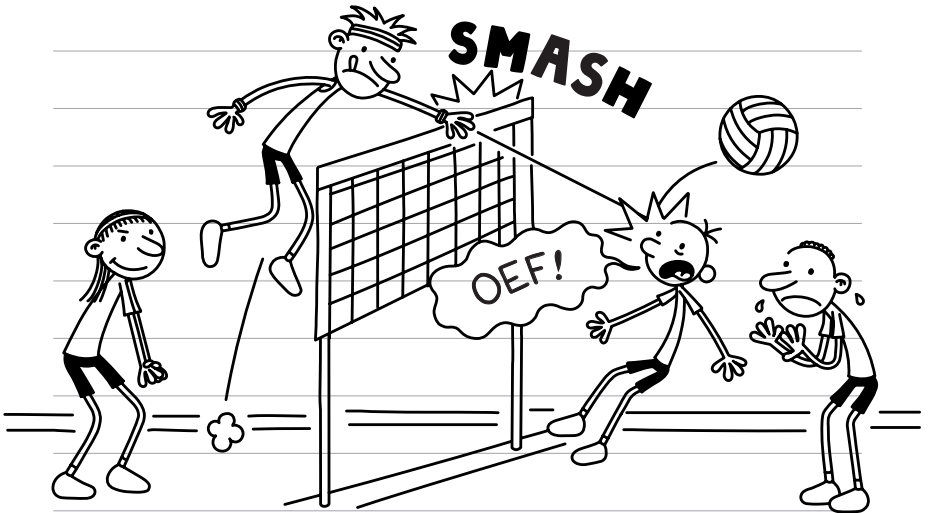
De Fontein Jeugd

SEPTEMBER

Maandag

Ze zeggen dat atleten met speciale genen geboren worden, waardoor ze goed zijn in sport. Nou, wat dat ook voor genen mogen zijn, ik denk dat ik **ZONDER** geboren ben.

Mam zegt altijd dat iedereen die in een team zit een belangrijke rol heeft. Maar bij sport lijkt het wel alsof het mijn taak is om alle **ANDEREN** te laten stralen.

Op dit punt in mijn leven ben ik er vrij zeker van dat ik later geen topsporter ga worden. Dus ik kondig hierbij officieel mijn pensioen aan.

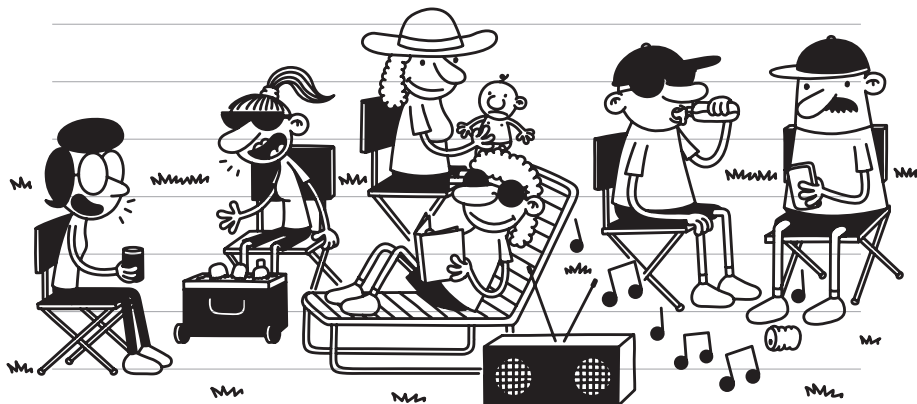
Het rare is dat ik sport vroeger LEUK vond. Maar dat was op de kleuterschool, waar sport nog voor de LOL was. De eerste sport die ik ooit probeerde was voetbal. Ik kende de regels niet, maar dat gold ook voor alle andere kinderen. Dus het was meestal pure chaos op het veld.

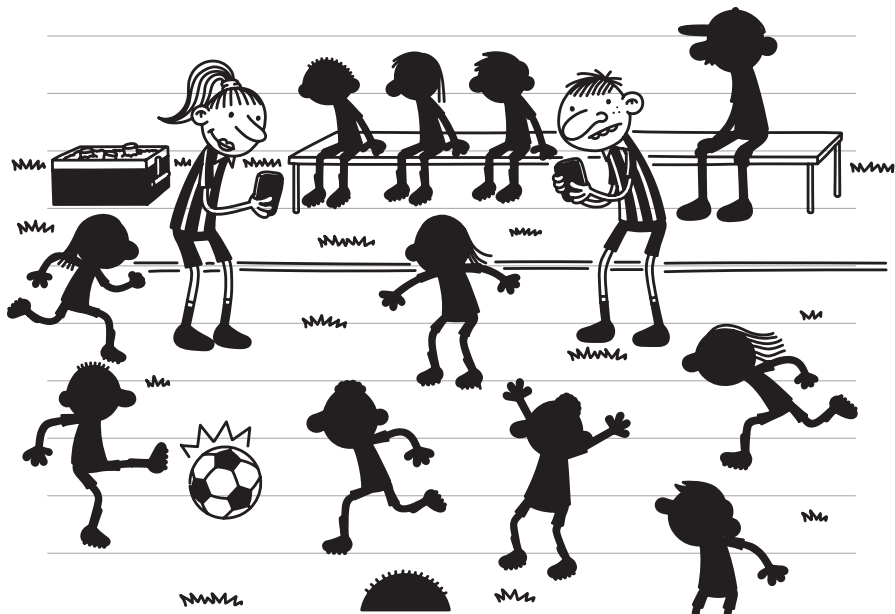
Waar de bal ook heen ging, wij renden er allemaal achteraan. Heel af en toe knalde de bal vanuit de meute in iemands doel, en dan vierde IEDEREEN feest.

Niemand hield de stand bij, dus je wist nooit wie er won of verloor. En het kon de ouders niks schelen want die waren druk met hun eigen dingen.

De scheidsrechters waren middelbare scholieren en die letten ook niet echt op de wedstrijd.

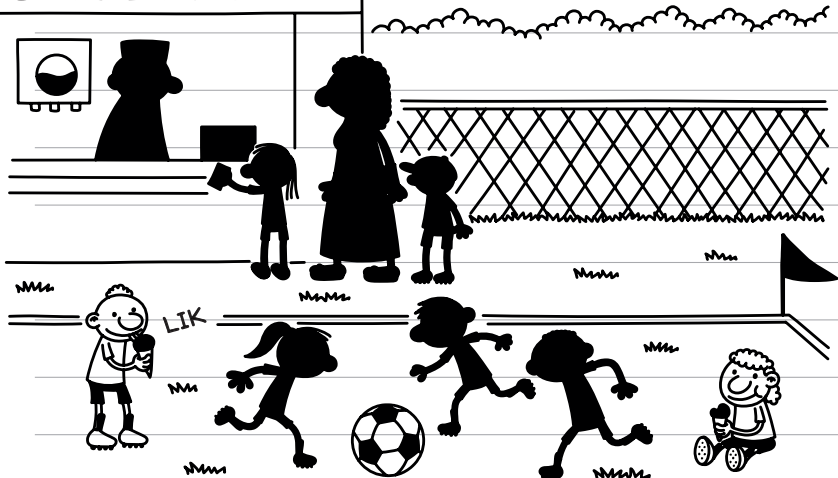

De scheidsrechters bliezen niet eens op hun fluitjes als de bal uit was. Dus de helft van de tijd speelden we op het verkeerde veld zonder dat we dat zelfs maar WISTEN.

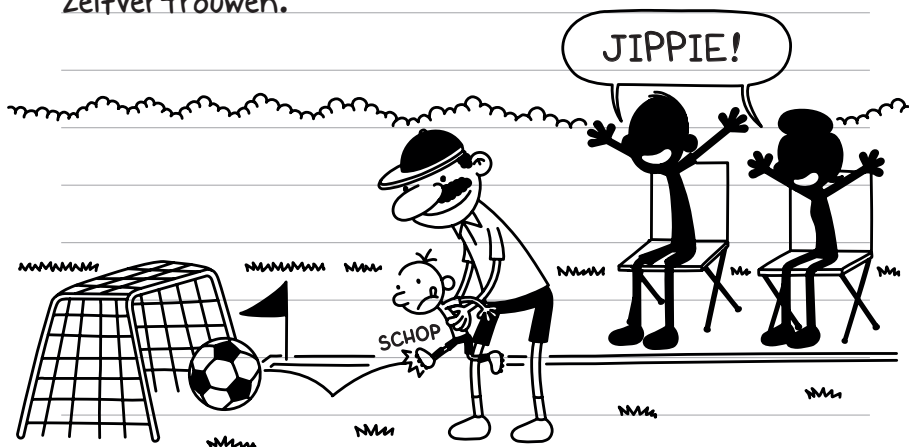

Na de wedstrijd haalden we altijd slush puppy's en lekkers bij de snoepkeet. En soms wachtten we niet eens tot de wedstrijd VOORBIJ was om onszelf te trakteren.

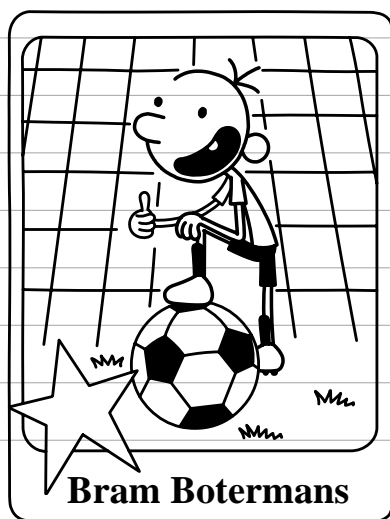
SNOEPKEET

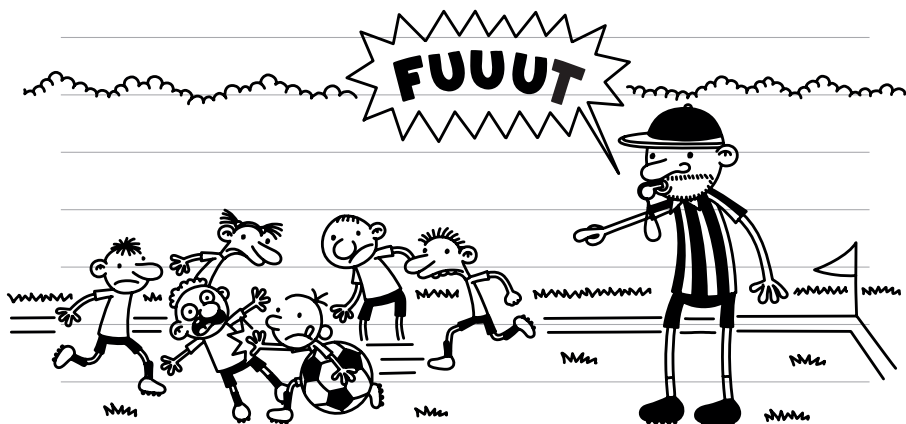
De coaches waren heel aardig en gaven alle kinderen de kans om te scoren. En dat gaf iedereen zelfvertrouwen.

In die tijd wist ik echt ZEKER dat ik later profvoetballer zou worden. Ik zorgde zelfs dat mijn clubkaart keurig netjes bleef voor als die ooit veel geld waard zou worden.

Maar toen ik naar groep drie ging, werd alles ANDERS. De scheidsrechters gingen op hun fluitjes blazen, en allerlei dingen die ze het jaar daarvoor nog oké vonden mochten opeens niet meer.

Dat jaar floten de scheidsrechters bijna elke keer dat ik de bal raakte. Dus als ik moest spelen, stond ik in de hoek van het veld en hoopte ik maar dat de bal niet mijn kant op zou rollen.

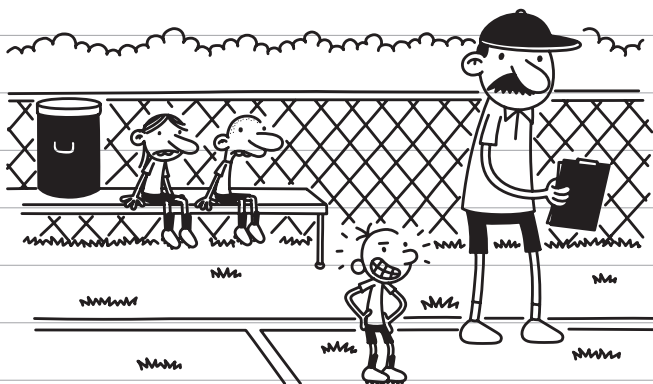

Niet dat ik veel speeltijd kreeg in groep drie. De coach stelde alleen de kinderen op die GOED waren in voetbal en de rest moest de wedstrijd op de bank uitzitten.

Mam zei dat de coach me niet vaak opstelde omdat ik zijn 'geheime wapen' was en hij me voor een belangrijk moment bewaarde.

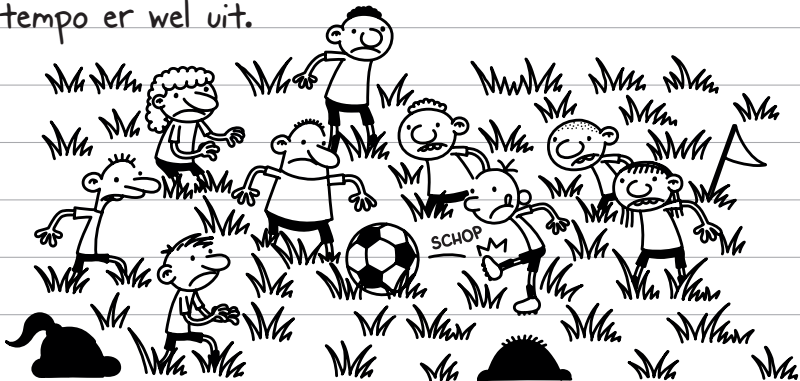
Mam probeerde gewoon om me wat meer zelfvertrouwen te geven, maar dat had ik niet door. Dus ALS de coach me opstelde, ging ik het veld op met het idee dat ik een topper was.

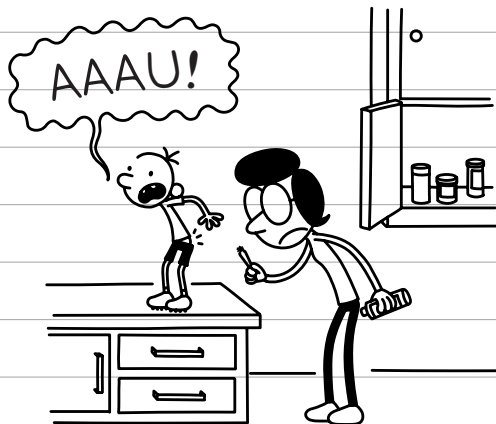
Zelfs de snoepkeet was niet leuk dat jaar. Sommige ouders klaagden dat er te veel ongezonde kost verkocht werd, dus ze vervingen de slush puppy's en andere zoete snacks door GEZONDERE dingen.

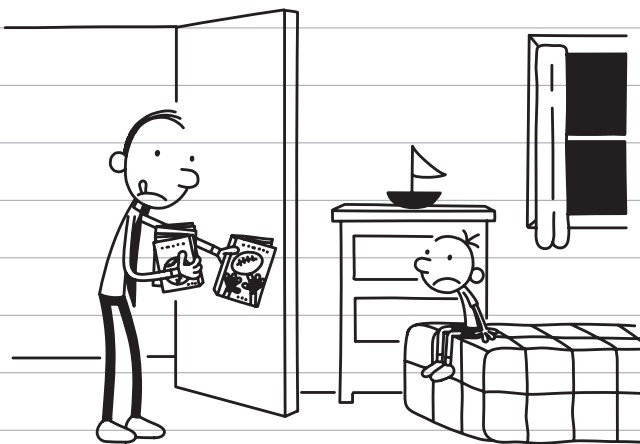
Maar het onderhoud van de velden werd betaald met de verkoop van de slush puppy's in de snoepkeet. Dus dat jaar kon de club maar één keer in de drie weken het gras laten maaien, en dat haalde het tempo er wel uit.

Toen kregen een paar kinderen teken door het voetballen in het hoge gras, en dat was het einde van het seizoen. En dat vond IK prima.

Ik vind het wel jammer dat ik nooit goed ben geweest in sport, want ik denk dat pap hoopte dat ik een topatleet zou worden. Hij nam altijd stapels sportboeken mee uit de bieb.

Er zijn vast wel kinderen die dat soort verhalen leuk vinden, maar IK niet.

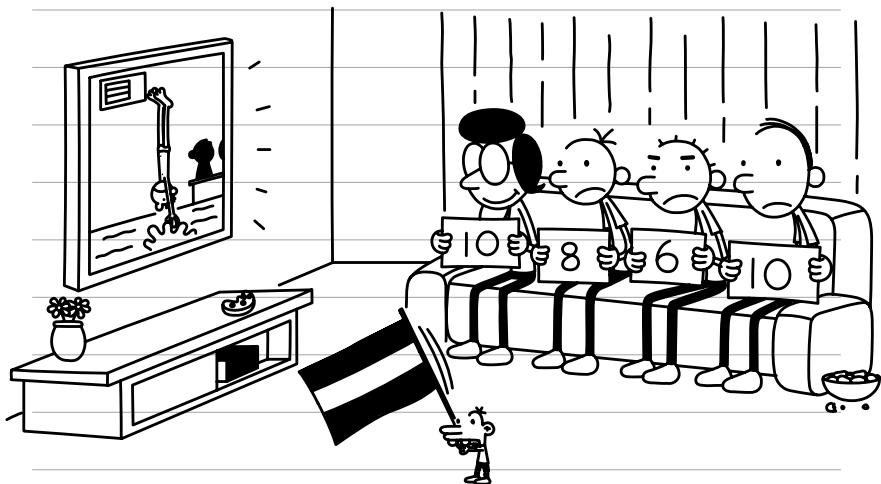

In de bieb zijn allerlei boeken te vinden over kinderen die geweldige dingen doen en hun team laten winnen. Maar zelf heb ik dat nog nooit meegemaakt, en ik wed dat er veel meer kinderen zijn zoals ik.

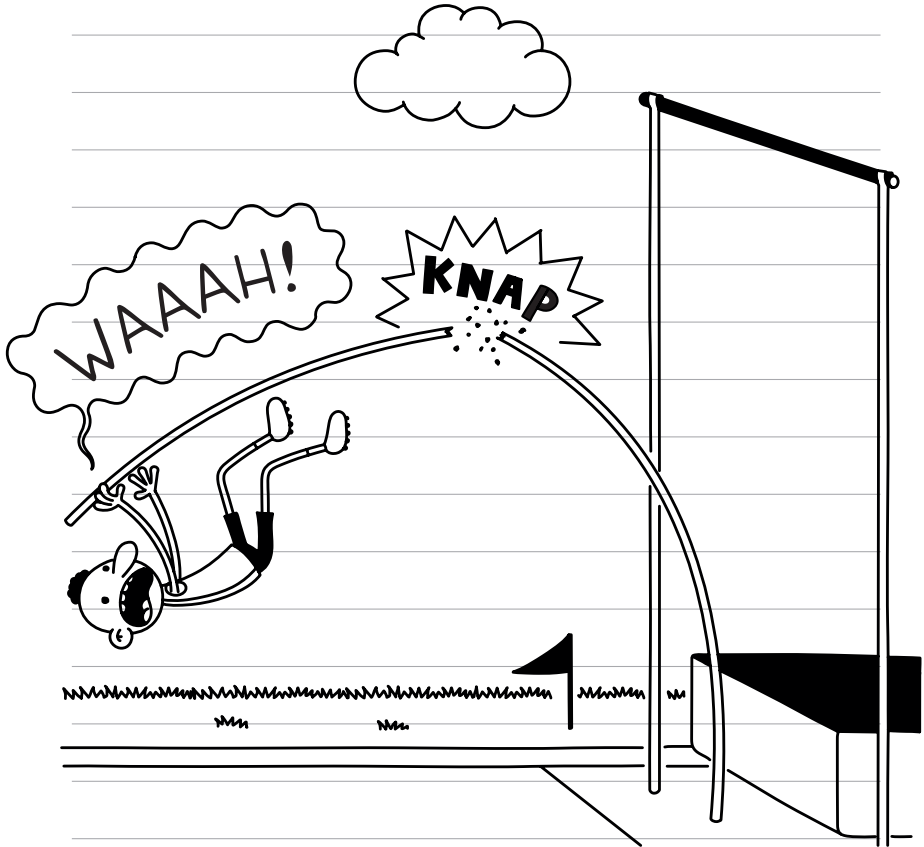
Iemand zou eens een boek voor ONS moeten schrijven.

Ik heb helemaal geen hekel aan sport. Ik vind sport leuk, als ik maar niet degene ben die het moet DOEN. Ik heb deze zomer zelfs bijna non-stop naar de Olympische Spelen gekeken.

Het was mams idee om als gezin naar de Spelen te kijken. Ze zegt dat iedereen tegenwoordig in zijn eigen bubbel zit en dat sport een van de weinige dingen is die mensen nog kan samenbrengen. Maar ik denk dat je ook te veel samen kunt zijn.

Mam zegt dat ze van de Spelen houdt omdat ze laten zien wat mensen kunnen als ze op hun best zijn. Maar ik kijk graag vanwege de BLOOPERS.

Ik ben blij dat iemand ANDERS het moet doen en IK niet. Ik zou vast heel zenuwachtig zijn als ik wist dat er miljoenen mensen voor de tv zaten te kijken. En als je het verpest tijdens de Spelen, moet je je toch keurig blijven gedragen.

Maar als ik vier jaar lang getraind had en dan een stomme fout maakte, zou ik het heel moeilijk vinden om te blijven lachen voor de camera's.

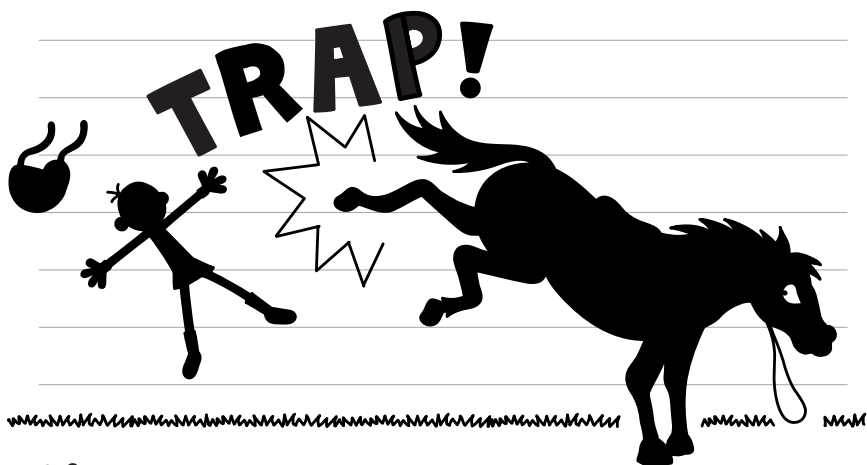
Daarom zou ik liever een TEAMsport kiezen. Als je dan iets fout doet, kunnen mensen dat niet zo makkelijk zien.

Ik denk zelfs dat ik voor een onderdeel met
PAARDEN zou kiezen als ik aan de Spelen
meedeed. Als er dan iets fout gaat, kun je de
schuld lekker AFSCHUIVEN.

Maar nu ik erover nadenk is dat waarschijnlijk de
reden dat paarden soms wild worden.

www.graphic-novels.nl
www.hetlevenvaneenloser.nl

Oorspronkelijke titel: *Diary of a Wimpy Kid - Big Shot*
Verschenen bij Amulet Books, een imprint van ABRAMS, New York

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2021 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™ of the
book's cover are trademarks and trade dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

Veggie Rocker characters on page 52 created by Daryl Enos.
Used with permission and gratitude.

Book design by Jeff Kinney
Cover design by Jeff Kinney and Brenda E. Angelilli

Voor deze uitgave:
© 2022 Uitgeverij De Fontein, Utrecht
Vertaling: Hanneke Majoor
Omslagafbeelding en illustraties: Jeff Kinney - Wimpy Kid Inc.
Omslagontwerp en grafische verzorging: Bert Holtkamp

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en
verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van
het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan
het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige
vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of
enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 4804 0 (e-book 978 90 261 4805 7)
NUR 283, 284